2. Compulsory moral and Religious Instruction in Schools.

Mrs. Swaris.—Sir, I rise with great fear, the fear of God, because I do not know whether I will be able to do justice to this most important resolution and secondly, the fear of man, because they may upset my launch. This is my pet resolution and this is my first resolution and I do not know whether it will be my last resolution. Shall I read this resolution? "This Council recommends to the Government that moral and religious instruction be made compulsory in all Schools and Colleges for boys and girls". This is a resolution that was moved in the All Cochin Women's Conference in the year 1926, the year of my retirement, and was sent to the All India Women's Conference in Poona and it was passed in that Conference. Again it was moved in the year 1928 in the All India Women's Conference at Delhi. This year by the grace of God I happened to go to the All India Women's Conference at Madras. After my observation and enquiries there, I found that this resolution was moved twice but has not produced the desired result, and consequently I thought that our little State of Cochin that takes the lead in every thing connected with education, must take its lead in this matter also. I do not care what the Hindu reports or the Madras Mail reports against me. The best part of my life was in Cochin and when I retired my only sorrow was that this was not made compulsory before I retired. It is my earnest desire to do this work before I close my eyes, because it is the foundation of all education. Education is no education without God. The cause of small-pox, depression, unemployment and all these evils come from shutting out God from our hearts, from our homes, from our schools, from our country and from the whole world. I have only to impress upon the minds of my brothers what I read to the All India Women's Conference. The proceedings commenced with the prayer. This is a universal prayer. Even Theosophists like Mrs. Beasant and others have adopted this universal prayer which can be said by any class, creed or community. With the consent of the House I may read the prayer I sent to the All India Women's Conference. I have got 500 printed copies to be sent to my sisters:

"O Lord God of the Universe, we believe in thee; do thou strengthen our faith.

All our hopes are in thee; do thou secure them.

We love thee; teach us to love thee more and more.

We are sorry for having offended thee; do thou increase our sorrow.

We adore thee as our first beginning; we aspire after thee as our last end.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

We give thee thanks as our constant benefactor.

We call upon thee as our sovereign protector.

Vouchsafe O! God to conduct us by thy wisdom ; to restrain us by thy justice ; to comfort us by thy mercy ; to defend us by thy power.

We beg of thee to enlighten our understanding and to inflame our will.

We desire that in all things Thy will may be done, because it is thy will, and in the manner that thou willest.

Amen".

" Dear sisters, (but here instead of dear sisters, I will say Honourable friends).

The spirit of independence created, the contempt for authority, particularly civil and parental, with loss of faith in the supernatural are only some of the evil fruits produced by the expulsion of God from our modern schools ; which fruits in their own turn must needs be productive of results capable of shaking the very foundation of Society, if a timely antidote against this evil be not forthcoming, these evils must of necessity sap the very foundation upon which Society stands unless prompt remedy is applied. Parents complain of their children's conduct and their great want of reverence and obedience. People are fortunately becoming alive to the disastrous results produced by a godless education in our public schools. No man is or can be an ideal citizen who is not God-fearing ; and it is precisely in its failure to develop the fear of God that the weakness of the public school consists. A godless School is one that has no room in its curriculam for instruction about God. No nation can be trully great that has not spirituality and religion at the very core of its being—education ceases to deserve the name, if heart and mind are not simultaneously trained to habits of virtue. The all-seeing eye of God alone can afford a firm basis for the practice of virtue and self-control in public, and especially so in private. Purity, Charity, Loyalty, Honesty will find no better ground to build upon anywhere else. The conviction that God sees you in private much more closely than the world observes you in public will act as a splendid invigorating draught against temptation and keep you walking straight in His sight, " Unless the Lord build the House, they labour in vain that build it". To cause our young people to get through a long course of instruction in the experimental Sciences—without at the same time furnishing them with a strong moral basis implies both deficiency in our system of education and indifference on our part touching the future well-being of our students and Society at large. We must shrink, therefore from no sacrifices to improve our methods of education and must carry into practice the principle that the formation of character on a social, moral basis is as important educationally as the development of intellect. Hence the high degree

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of responsibility on the part of the parents and others entrusted with the education of children to form and mould their young hearts according to God's own law expressed so clearly in the law of nature, and light of reason—not to speak of Revelation. India is not by any means atheistic or a nation of atheists—just as no other is. Why not then build our moral education upon this common religious basement or foundation. Although perfection consists in the following of Chirst, no more is required of those who have not yet been illumined by the light of Christ than the following of their natural lights, the light of reason and common sense. These tell them of a supreme being, Judge and Legislator above. We do think writers of Text-books on moral instruction do the masses a great wrong who eliminate from their writings the idea of God for the ostensible reason of not offending susceptibilities. "The fear of the Lord is the beginning of Wisdom". The fear of God is the beginning of his love. The fear of God is the fulness of wisdom, and fulness is from the fruits thereof". The fear of the Lord is honour and glory and gladness and a crown of joy. The fear of the Lord shall delight the heart and shall give joy and gladness and length of days. With him that feareth the Lord it shall go well in the latter end and in the day of his death he shall be blessed. The soul of him that feareth the Lord is blessed—the eyes of the Lord are upon them that fear him. He is their powerful protector and a strong stay". May he be with you all, bless you and guide and protect you for ever and ever."

Moral and religious instruction should be made compulsory in every school. We must lay the axe at the root of the evil. Oppression, suppression, depression and repression, arise from the want of good education—God fearing education. I do not want to say anything further. The House can too well understand the necessity for moral and religious instruction or rather education. You may ask as to how it can be managed. I would like to answer it. But I know that there are other members who might have also something to say on this subject. So I urge that this resolution is in all an important resolution and that it will be carried by my Hon'ble brothers for a common goal.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—I beg to second this resolution. And in doing so I do not propose to make a big speech as the subject has been dealt with elaborately by the Hon'ble Mover. This subject also has been discussed in this very Council itself sometime back and the Government I think, appreciated the point brought before its notice and agreed in a way to introduce moral and religious instruction in schools. If I remember right their difficulty was in getting proper text-books. I think it will

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

not be very difficult in these days to get proper text-books written. Considering the advantages that the students will derive from moral and religious instruction, I think the Government will accept this resolution. With these few words I support the resolution.

Mr. C. Barton Wright.—Sir, I would like to support this motion.

Mr. I. N. Menon.—Mr. President Sir, as the Hon'ble mover of this resolution pointed out, this resolution is not an unfamiliar one to this House. If my memory is not erroneous it is coming for a second time, since my entry into this House as a Member. I think for the first time it was moved by the then Member for Anthikad. Now I have more or less only to repeat what I had to say at that time. I must confess at the outset that I do not wish either to oppose or to support this motion. I would simply put the position of not merely the Government, but also of the society in general with regard to this resolution.

The Hon'ble mover of this resolution pointed out the extreme urgency of giving moral education to children attending schools and attributed all our present ills to the Godlessness of modern culture. I am not competent to say one way or the other as to whether we are now enduring all these as the nemsis of Godlessness. But I would at once concede that moral education and the building up of character is the primary function of the school. The Hon'ble mover referred to, I think, the possibility, the ghastly possibility of the present circumstances of a god-less school. And even with the change of educational ideals, I think, the preponderance or stress on the building up of character as the supreme aim of education has remained unchanged. I do admit that moral education should therefore form one of the most important aims of all education. The question is only with regard to the method of procedure. To say that moral education is necessary for every individual, to say that a citizen is more deficient as a citizen if he lacks moral education is one thing; and to say that that kind of education can be given in and through the schools and by actual school methods, is, I submit, a some what different question. I am absolutely at one with as far as possible and as far as the means would permit—by means, I do not mean funds—but as far as the means would permit, the school should form the centre of moral education. And in this connection I would draw a distinction, however trifling it may appear to be at first, that is a distinction between moral education and moral instruction. I am using the words 'instruction' and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

'education' rather arbitrarily for the sake of the present argument.

By the word instruction I mean instruction through the school methods and with the help and method of syllabus at their disposal. By education I mean something far wider. Education is a process which introduces a wider sense and goes on during the whole of life. But instruction is confined to the period of infancy and of adolescence, the period which constitutes really the school or college going age.

Now moral education is a thing which is confined only to the school; every institution in society and every factor which makes for the betterment of the land has a moral effect from an educational point of view. The school will also have its share to contribute towards this moral education, but it will not be in the sense of moral instruction which I have tried to define.

Now let us see whether we have at present made any provision for moral instruction or for moral education and whether provision which already exists can be enhanced without detriment. Article 24 of the Cochin Education Code provides for the giving of opportunities for moral instruction wherever such facilities exist. What exactly is meant by the restriction implied by the proviso? Now there are schools which though non-denominational, have not special staff, special facilities for offering this moral instruction outside the school day. If I remember aright, the Vivekodayam High School at Trichur and some other denominational institutions which give religious instruction, make provision for giving some sort of moral instruction within the school, but without the usual school-day. The question now is whether this department can enhance the facilities which are already offered in this way. If it may not be possible to extend this sphere of moral instruction I should be the first to welcome this improvement. But so far as I can see, there seems to be no possible method for increasing the sphere of direct moral instruction, at least so far as this school is concerned.

Mr. Joseph Pettah.—Sir, on a point of information. The Hon'ble Member for Education is always referring to moral instruction whereas the resolution says moral and religious instruction.

Mr. I. N. Menon.—I am just coming to it. I have divided the resolution into two, because what is possible in the case of moral instruction is not possible in the case of religious instruction.

To say that just because no moral classes are held, no moral lessons are taught in and through the school as part of the curriculam of studies, does not mean that the school is a Godless

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

school, no more than the absence of moral instruction in this House does not make this a Godless Council. There are many factors in school life which make for moral improvement and for indirect moral education. Many factors in school life lead towards the success of corporate solidarity which build and lay the foundation of unselfishness and of philanthropy. Now all these are factors which are distinctly moral and they are no doubt inculcated in school not in and through the intra-curricular activities, but I think with the help of extra-curricular activities. To mention only one instance, the Scout Movement. That has contributed a great deal to the building up of character. The annual literary and other associations—why even the playing fields—go a great way in developing character. So just because the curriculam of a school does not give any place of direct moral instruction, does not mean that the school or the education given in it is Godless. My point, Sir, is that it is not possible with the actual method which are open to us to enhance this degree of mora instruction any further.

With regard to religious instruction, the whole thing becomes more explicit. The problem of religious instruction seems to be even more thorny and even more vital than that of moral instruction. In fact from the purely Hindu point of view there is no difference between the two, as a matter of fact from any point of view, or from any higher point of view. Morals are always being taught as part of the religion and religion probably is the culmination of morals—as the justification of morals. This question of religious insturction was enquired into by a departmental Committee in Cochin and they submitted certain recommendations. I have not issued any orders on the findings of the report of this Committee, because I find it extremely difficult to make anything out of these recommendations. To give this House only one instance, one of the recommendations of that Committee is that five minutes or so, may be set apart at the beginning of the morning session of the school when the children may be asked to shut their eyes and meditate upon God. Purely the physiological aspect of it, the shutting of the eyes, may be possible, but when it comes to the physical aspect, it is quite impossible and beyond the capacity of an ordinary child and of even a great adult. This is one recommendation of the many recommendations and this I assure the House is not the most astonishing one of the recommendations.

Now the Hon'ble Mover of this resolution suggested in a way, I should say she anticipated, I do not know from what

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

source, the objections which I have always held in an inveterate fashion, and that is, in a society composed of many different religions, which essentially may not be conflicting, but in a community which is superficially divided into different castes, colour or creed, the actual religious instruction in the elementary principles of diverse religious views, is not possible to be taught in schools during school hours. Granting that we have got competent teachers, it is likely to lead to the deepening of the religious differences. This was one of the objections which I have always held and to a certain extent held by my actual experience. This objection was anticipated in a way by the Hon'ble the Mover of the Resolution. She said that it may be a universal form of religion which will be quite adoptable for any occasion, and for any purpose. The point is whether anything is going to be gained even from the religious point of view, by such diluted form of religion. (*Hear, hear*). When religion is divested of its traditional colouring of the impetus of emotion, does it really count who exercises it? It may be that the Universal religion is a panacea for human differences, is not a new thing. Different movements in the recent history have attempted to unify mankind by those differing religions. They knew the main trouble was religious and the best way to remove most differences, which so highly saturated history, tradition and cleavage, was to dilute it in such a way that any one or the whole thing becomes inocuous, that any one can read any religion without any compunction. Sir, I doubt if the ordinary average parent would like to have his child instructed in this kind of harmless inocuous religion. So it seems to me that even apart from the duplication of machinery required for the teaching of differeat religions, inside each school, there is this difficulty as to the religion which can be sucessfully taught. The Committee which reported on the question of religious instruction suggested the appointment of a teacher in each school for religious instruction. I think, if I remember right, that a 6 months' or one year's training for the new prophet has got to be instilled before he actually undertakes the teaching of religion. It is to say the least a most dangerous thing to allow such incomplete Fakirs, the privilege of teaching a religion which they themselves do not understand. I do not see what advantage there can be to an ordinary parent or an ordinary child in attending such schools. It is an unnecessary duplication of machinery. I think the Committee put the cost per teacher as 30 Rupees. I do not quarrel with the cost even in these days of depression, but the question is whether it is necessary expenditure or a sheer waste. It is for this House to say whether it is so.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Now there is the aspect of compulsion. Now I ask and it is quite pertinent to ask, after all, is it not a compulsory religion some what better than no religion. My answer is that I do not see any difference, between compulsory religion and no religion I say actually there is no difference. But compulsion, it seems to me, in the long run defeats the purpose. Now does this mean that the religion of a child is utterly neglected? Certainly not. I may say that the religion of the child should be safeguarded by not attempting to force it in the wrong way. I may say that it is very easy that the child may be led in the wrong direction in the most impressionable period of its life. Now it is the primary function of the home to bring up children in habits of piety, godliness, both by precept and by example of its elders. As long as we have,a well constituted, a well conducted home, at least the religious aspect of life would not run the risk of being neglected. And in a country like India which is almost God-intoxicated, is there any chance of religion being neglected at any home. Well you may say that with the struggle for existence they may neglect any thing. Well, the school will not save that situation. The struggle for existence cannot be any way lower by sending them to schools at that stage. It seems to me almost profane to attempt to intrude on the religious instruction of a child by methods which are so utterly amateur and so utterly unsuccessful. I would therefore suggest that the House should most dispassionately consider this question not from the point of view of the utility of moral and religious education, but from the point of view of the feasiblity of teaching these things by school methods and by incorporating them in the Curriculam of the school studies. No one questions the utter necessity of moral education. It is a matter as the Hon'ble the Mover said, that it is 3/4 of the life —our conduct, our character is really 3/4 of life—. No education can really neglect what purports to be 3/4 of life. But I submit that the method suggested of compulsion and of instruction in and through schools, is very highly defective from my point of view.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ—ഞാൻ ഈ നിശ്ചയത്തെ എതിർക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉണത്തിനുവേണ്ടി കുട്ടികളിൽ അനേഷണബുദ്ധി വികസിപ്പിക്കേണ്ടതു് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ധർമ്മമാണു്. മതം പഠിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ അനേഷണബുദ്ധി തടയണം. എല്ലാം കണ്ണുംപൂട്ടി വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുക എന്നു പറഞ്ഞ മതം പഠിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളു. മതം വിശ്വാസമില്ലാത്തവർക്കു് ഉപദേശിക്കരുതെന്നാണു് വെയ്പു്. ബൈബിളിലും ഗീതയിലും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. കൊറാനിലും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നു തീർച്ചയില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ കെ. മുഹമ്മദ് സീതി.—കൊറാനിൽ അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ അയ്യപ്പൻ.—ഇല്ലായിരിക്കാം. ഏതായാലും ബൈബിളിലും ഗീതയിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

റാവുസാഹിബ് മിസ്റ്റർ ടി. വി. കസ്തൂരിരങ്കയ്യർ:—ഗീതയിലും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—ഗീതയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശ്ലോകം മുഴുവൻ തോന്നുന്നില്ല. "ഇദം നാ ഭ്രുശ്രൂഷവെവാച്ച" എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള ശ്ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?

റാവുസാഹിബ് മിസ്റ്റർ ടി. വി. കസ്തൂരിരങ്കയ്യർ.—അതിന്റെ അർത്ഥം ഇതൊന്നുമല്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—അർത്ഥമൊക്കെ അതുതന്നെ. ഗവന്മെന്റിന് മറുകായ്ക്കളിൽ നല്ല ഓർമ്മയുണ്ടെങ്കിലും ഭഗവൽഗീത ഓർമ്മയില്ല. അതെന്തുമാകട്ടെ, മതം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു കുട്ടികളുടെ അനേച്ഛണബുദ്ധിയെ തടയാതെ തരമില്ലെന്നാണ് എനിക്കഭിപ്രായം സ്ഥാപിക്കാനുള്ളത്. അതു വിദ്യാഭ്യാസരീതിക്കു വിരുദ്ധമാണെല്ലൊ. അതുകൊണ്ടാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഞാൻ നിശ്ചയത്തെ എതിർക്കുന്നത്.

രണ്ടാമതായി മതത്തിന്റെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടിതന്നെ ഞാൻ നിശ്ചയത്തെ എതിർക്കുന്നു. മതത്തെ നശിപ്പിക്കുവാനാണുദ്ദേശമെങ്കിൽ മതപഠനം പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ വിരോധമില്ല. മതപഠനം പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ വലിയ കുഴപ്പത്തിനു ഇടയുണ്ട്. ഇന്നതാണ് പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു് എന്ന കാര്യത്തിൽതന്നെ തർക്കമുണ്ടാകും. ക്രിസ്ത്യാനികളേയും മുസ്ലീമിങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യത്തിൽ വലിയ വിഷമമില്ലായിരിയ്ക്കാം. ഹിന്ദുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു തീരെ പ്രയാസംതന്നെ. ഹിന്ദുക്കളുടെ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചിലർക്കു പഠിച്ചുകൂടെന്നതന്നെ നിർബന്ധമുണ്ട്. യൂണിവേഴ്സൽ റിലിജിയൻ (Universal religion) പഠിപ്പിക്കാമെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. ഇതു പറയാൻ എളുപ്പം കഴിഞ്ഞു. യൂണിവേഴ്സൽ റിലിജൻ എന്നു ചിലർ പറയുന്നതുതന്നെ എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കയില്ല. അതും ഒരു പ്രത്യേകമായിത്തന്നെയാണ് പരിണമിയ്ക്കുന്നതു്. അമേരിക്കയിലെ മതപാർലമെന്റിൽ കത്തോലിക്കർ പ്രതിനിധികളെ അയക്കുകകൂടി ചെയ്തില്ല. എല്ലാ മതങ്ങൾക്കും പൊതുവായ പ്രധാനതത്വങ്ങളായി രൂപപ്പെടുത്തുന്ന യൂണിവേഴ്സൽ റിലിജിയന്റെ തത്വങ്ങളേക്കാൾ പ്രധാനമായ തത്വങ്ങളാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഓരോ മതങ്ങൾക്കും ഉള്ളതു്. ക്രിസ്തുമതത്തിനു് ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തോളം പ്രധാനമായ ഒരു തത്വം വേറെ ഇല്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ദൈവമല്ലാതെ ദൈവമില്ലാ എന്നതാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനതത്വം. ക്രിസ്തു ദൈവമാണെന്നുള്ള ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ മുഖ്യതത്വവും ക്രിസ്തു ദൈവമല്ലാ എന്ന ഇസ്ലാമിന്റെ മുഖ്യ തത്വവും തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നതെങ്ങനെ. അതുകൊണ്ട് ഒരുയൂണിവെഴ്സൽ റിലിജിയൻ പ്രയാസം തന്നെ.

ജനങ്ങളുടെ സമ്മതമിപ്പു വേണമെങ്കിലും ഈ നിശ്ചയം സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ മതപഠനം നിർബന്ധമാക്കിയാൽ അവിടെ ഇല്ലാത്തതായ സമുദായ വഴക്കുകളും മതവഴക്കുകളും വിളിച്ചുവരുത്തുകയായിരിക്കും ഫലം.

വാസ്തവത്തിൽ മതം കുട്ടികൾ വീടുകളിൽ വച്ച് മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നു ശീലം കൊണ്ട് പഠിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നു വയ്ക്കയാണുത്തമം. രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ മഹാ മതനിഷ്ഠയുള്ള ആളാണല്ലോ. അദ്ദേഹവും പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ മതം പഠിപ്പിച്ചുകൂടെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനാണ്.

സന്മാർഗ്ഗത്തിനു വേണ്ടി മതം പഠിപ്പിക്കണമെന്നു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. മതവും സന്മാർഗ്ഗവുമായി ഒരു സംബന്ധവും ഇല്ല. നാസ്തികന്മാരെല്ലാം പ്രായേണ വളരെ നല്ല ആളുകളാണ്.

മിസ്റ്റർ ജോജ്ജു ചാക്കാമുറി.—അവരാരെല്ലാമെന്നു പറയാമോ?

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—ആരെല്ലാമെന്നു പേരു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. മതത്തിലുള്ളവരിൽ ചീത്തയാളുകൾ ധാരാളമുണ്ട്. ജയിലിൽ നാസ്തികന്മാരുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇതൊക്കെ നോക്കുമ്പോൾ മതം സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനമാണെന്ന് എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠ ഉണ്ടാകുന്നതു ശീലം, വിദ്യാഭ്യാസം, പൊതുജനാഭിപ്രായഭയം, ശിക്ഷയെന്നിങ്ങിനെ പറയിയുള്ള ഭയം ഇതുകൾ മൂലമാണ്. അല്ലാതെ മതം കൊണ്ടല്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. മുഹമ്മദ് സീതി.—സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു. ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങുമ്പോൾ ഇതിനെ എതിർത്തു സംസാരിച്ചിട്ടുള്ള സാമാജികന്മാരുടെ യുക്തിവാദങ്ങളെ ഒരു സാമാജികനായ ഞാൻ മാത്രമെ എതിർത്തു സംസാരിച്ചുള്ളുവെന്നു് എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതന്മാരായ മെമ്പർമാർ സംശയിച്ചേയ്ക്കുമായിരിയ്ക്കാം. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ അവരുടെ വാദമുഖങ്ങളിൽ നിന്നും അവരുടെ പ്രസംഗത്തിനിടയിൽ നേരമ്പോക്കായി സംസാരിച്ചിട്ടുള്ള ചില ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും എനിയ്ക്കു തോന്നിയ അഭിപ്രായത്തെ വച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇപ്രകാരം അവരുടെ വാദമുഖങ്ങളെ എതിർത്തു സംസാരിയ്ക്കുവാൻ വിചാരിയ്ക്കുന്നതു". അവർ വാസ്തവത്തിൽ ഈ പ്രമേയം നടപ്പി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ലാക്കുവാനുള്ള പ്രയാസങ്ങളെയാണ് അവരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ മൂണ്ടിക്കാണിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. അല്ലാതെ അവരാരും തന്നെ ഇതിനെ എതിർത്തു സംസാരിച്ചതായി ഞാൻ ഗണിയ്ക്കുന്നില്ല. ഓരോ സമുദായങ്ങളിൽ പെട്ട സാമാജികന്മാർക്കും അവരവരുടെ അഭിപ്രായഗതികളെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിയ്ക്കുവാനുള്ള മനസ്ഥിതിയുണ്ടായതു പോലെ തന്നെ അവരെ പോലെ ഒരു സാമാജികനായ—സാമുദായിക പ്രതിനിധിം വഹിയ്ക്കുന്ന—എനിയ്ക്കും ഇതുസംബന്ധമായ സംഗതികളെ കുറിച്ചു് ചിന്തിയ്ക്കുവാനുള്ള മനസ്ഥിതിയും ആഗ്രഹവുമുണ്ടു്. എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായ ചില മെമ്പർമാർ ഇവിടെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ മതപരമായ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയം പല കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ കുറച്ചു പ്രയാസമുണ്ടെന്നുള്ള ഭാഗത്തെ ഞാൻ നിഷേധിയ്ക്കുന്നില്ല. ഈ പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഇവിടെ പ്രസംഗിച്ചവരെല്ലാം മതപരമായ വിഷയം നിർബ്ബന്ധിതമാക്കുന്നതു കൊണ്ടു് അളുകൾ തമ്മിൽ ശണ്ഠയ്ക്കു കാരണമാകുന്നതാണെന്നും, ആസ്തികൃത്തിനും നാസ്തികൃത്തിനും തമ്മിൽ പല കുഴപ്പങ്ങൾക്കും ഇടയാക്കുമെന്നും ഒക്കെയാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഈ പ്രമേയം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ വക ദോഷങ്ങളൊന്നും തന്നെ സംഭവിയ്ക്കുവാനിടയില്ലെന്നാണു തോന്നുന്നതു്.

എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതനായ ഈഴവ മെമ്പർ ഈ മതപരമായ അഭ്യസനം നിമിത്തം ആസ്തികന്മാരുടേയും, നാസ്തികന്മാരുടേയും ഇടയിൽ വരാവുന്ന ഗുണദോഷങ്ങളെ പറഞ്ഞു പറയുകയുണ്ടായി. ആസ്തികം ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെ നീലിപ്പിയ്ക്കുന്നതെന്നും, നാസ്തികം മധുരവും ഗുണപ്രദവുമായ സൽപ്രവൃത്തികളെ അതിനോടു സംയോജിപ്പിച്ചു് അതിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നതെന്നും മാരും പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഈ സംഗതിയിൽ എനിയ്ക്കു മനസ്സിലായതു് ആസ്തികൃത്തിൽ വിശ്വസിയ്ക്കുന്നവരിൽ ദോഷസമ്പ്രാപ്തമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുവാൻ അതു പ്രേരിപ്പിയ്ക്കുന്നതെന്നുള്ളതാണു്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—ഞാൻ പറഞ്ഞതു് ആസ്തികവും നാസ്തികവും ഇതിനു് ഉത്തരവാദികളല്ല എന്നാണു്.

മിസ്റ്റർ കെ. മുഹമ്മത് സീതി.—ആസ്തികൃവും നാസ്തികവും ഒരിയ്ക്കലും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽ ബാധകമാകയില്ല. വേറെ ഒന്നും തന്നെ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ ബാധിയ്ക്കുന്നതായി ഇന്നു ലോകത്തിലില്ല. അങ്ങനെ ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നേയും അവിടു് ലോകത്തിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ല. എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതൻ തന്നെ പറഞ്ഞു ആസ്തികവും നാസ്തികവും നിമിത്തം ഈ മതപരമായ അഭ്യസനത്തിൽ അളുകൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ തല്ലുണ്ടാകുമെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നു്. അതായതു മതസംബന്ധമായ വഴക്കുകൾക്കു കാരണമായി തീരുമെന്നാണു് പറഞ്ഞതു്. അതുകൊണ്ടാണു് മതം മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ മാറുകയൊ, ആളുകളിൽ നാസ്തികന്മാരെന്നും, ആസ്തികന്മാരെന്നും ഉള്ള വ്യത്യാസത്തെ വച്ചുകൊണ്ടു് വഴക്കുണ്ടാക്കുവാൻ കാരണമാകുകയൊ ചെയ്യുകയില്ലെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.— ഈ ആസ്തികവും നാസ്തികൃവും മനുഷ്യരുടെ സന്മാർഗ്ഗത്തെ സംബന്ധിയ്ക്കുന്നതല്ലെന്നാണു് ഞാൻ പറഞ്ഞതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. മുഹമ്മതു് സീതി.—സന്മാർഗ്ഗമെന്നും ദുർമ്മാർഗ്ഗമെന്നും ഉള്ളതു് മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തികളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണുണ്ടാകുന്നതു്. സൽപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരെ സന്മാർഗ്ഗികളെന്നും, ദുഷ്പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരെ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഞാൻ ഇപ്പോൾ തത്വജ്ഞാനപരമായ വാദത്തിനൊന്നും പുറപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ പ്രധാനമായി ഒരു സംഗതി എനിയ്ക്കിവിടെ പറയുവാനുണ്ടു്.

മതപഠനം ലോകത്തെ ദുഷിപ്പിയ്ക്കുന്നതാണെങ്കിൽ—അതു് മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ എതിരും വിപ്ലവവും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണെങ്കിൽ—അതു തന്നേയാണു് മതപരമായ വിദ്യാഭ്യാസം വിദ്യാലയങ്ങളിൽ എടുപ്പിയ്ക്കുന്നതിനു് പ്രധാനമായുള്ള ന്യായം. മതം പഠിപ്പിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് ആ മതവിശ്വാസങ്ങൾക്കും ആചാരങ്ങൾക്കും വശംവദരാകാതെ മതത്തിലുള്ള സാത്വീകമായ പ്രമാണത്തേയും, ന്യായമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങളേയും, പരമമായ ആദർശങ്ങളേയും സ്വീകരിയ്ക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിനാൽ ഈ മതപഠനം വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ ഏടുപ്പിയ്ക്കുന്നതായാൽ എന്തു ദോഷമാണു് വരുവാനുള്ളതു്? വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ അതു പഠിപ്പിയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടി ഏടുപ്പിയ്ക്കുന്നതു കൊണ്ടു് ഒരിയ്ക്കലും ആർക്കും മതം മാറ്റം ഉണ്ടാകുന്നതുമല്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഇതു് ഒരു വിഷയമായി സ്വീകരിച്ചു് വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു വിധത്തിലുള്ള കുഴപ്പങ്ങളും ഉണ്ടാകയില്ലെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണു്. അതിനാൽ ഈ നിയമസഭയുടെ കടമയനുസരിച്ചു് ഈ പ്രമേയത്തെ പറ്റി ആലോചിയ്ക്കുവേണ്ടതു ചെയ്യുമെന്നു തന്നെ ഞാൻ വിചാരിയ്ക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ ഐ. എൻ. മേനോൻ.—ഓരോ മതക്കാരും തങ്ങളുടെ മതം വേണ്ടെന്നു വച്ചിട്ടു് ആരെങ്കിലും മറ്റൊരു മതത്തെ അന്വേഷിച്ചുപോകുവാൻ തയ്യാറാകുമോ?

മിസ്റ്റർ കെ. മുഹമ്മതു് സീതി.—ഇതുകൊണ്ടു് ഒരുത്തരും അവർ ഇപ്പോൾ അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന മതം വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കണമെന്നുള്ള നിർബ്ബന്ധം വരുന്നില്ല. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഇതുകൂടി ഉണ്ടായാൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നല്ലതാണ്. അതിനാൽ മതപഠനം വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിർബ്ബന്ധിതമാക്കേണ്ട കടമ ഗവണ്മെണ്ടിനുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ ഐ. എൻ. മേനോൻ.—മതമെന്നുള്ളതു് ഒന്നാണെന്നോ, ജനങ്ങളെല്ലാം കൂടി ഒരു മതക്കാരാകണമെന്നോ, എല്ലാവരും ഒരു മതം തന്നെ പഠിയ്ക്കണമെന്നോ ഗവണ്മെണ്ടിനു നിർബ്ബന്ധിയ്ക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അങ്ങിനെ എല്ലാ സമുദായക്കാർക്കും കൂടി ഒരു മതം നിർബ്ബന്ധിതമായി പഠിപ്പിയ്ക്കണമെന്നു വയ്ക്കുമ്പോൾ ക്രസ്ത്യാനികൾക്കും, മഹമ്മദീയർക്കും, ഹിന്ദുക്കൾക്കും തമ്മിൽ എന്താണ് വ്യത്യാസം ഉള്ളതു്? അവരിൽ ആ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകയില്ലെങ്കിൽ അതു പഠിപ്പിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു് തരക്കേടൊന്നുമില്ല. അവർ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു വരുന്ന കാലത്തോളം ഇതു പഠിപ്പിയ്ക്കാൻ പ്രയാസമാണെന്നാണ് പറയുന്നതു്. ഹിന്ദുമതം പഠിപ്പിച്ചാൽ അതിൽ ക്രസ്ത്യാനികളും മഹമ്മദീയരും ചേരുകയില്ല. ക്രസ്തുമതം പഠിപ്പിച്ചാൽ ഹിന്ദുക്കളും മഹമ്മദീയരും ചേരുകയില്ല. എന്നിങ്ങനെയുള്ള കുഴപ്പങ്ങൾ കൊണ്ടു് ഏതു മതമാണ് പഠിപ്പിയ്ക്കേണ്ടതെന്നു തീർച്ചയാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. അതുകൊണ്ടു് മതപഠനം നിർബ്ബന്ധിതമാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നാണ് എനിയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. മുഹമ്മദ് സീതി.—ഒരു മതത്തിലില്ലാത്ത പ്രമാണം മറ്റൊരു മതത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ അതു പഠിപ്പിയ്ക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഒരു മതത്തിലുള്ള പ്രമാണം മറ്റു മതങ്ങളിലില്ലെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ഇല്ലാത്ത മതത്തിൽ കൂടുതൽ ചായം ചേർക്കേണ്ട ചുമതല കൂടിയുണ്ട്. അതെല്ലാം വീട്ടിൽ വച്ചു് അഭ്യസിപ്പിയ്ക്കേണ്ടവയാണ്. അതുകൊണ്ടു് ജനസമാധാനത്തിനു വേണ്ടി മതരീതിയും സമുദായരീതിയും അനുസരിച്ചു് ഐകമായുള്ള മതതത്വങ്ങൾമാത്രമാണ് വിദ്യാലയങ്ങളിൽ അഭ്യസിപ്പിയ്ക്കേണ്ടതു്. അങ്ങിനെ എല്ലാ മതങ്ങളിലും പൊതുവായുള്ള തത്വങ്ങളെ അഭ്യസിപ്പിച്ചാൽ ഒരിയ്ക്കലും തമ്മിൽ തല്ലുണ്ടാകയും ഇല്ല.

പിന്നീടു് കുട്ടികൾ അവരുടെ അനേഷണ ബുദ്ധികൊണ്ടാണ് മതത്തെ അറിയുന്നതെന്നും, ലോകത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കു വേണ്ടിയും മതത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കു വേണ്ടിയുമാണ് ഇതു പഠിപ്പിയ്ക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു പറഞ്ഞതെന്നും ഉള്ളതു് വാസ്തവത്തിൽ അബദ്ധമാണ്. ലോകത്തുള്ള ഓരോ മതങ്ങളുടേയും അനേഷണബുദ്ധി കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്നതു് മതപഠനം കൊണ്ടാകുന്നു. ഇവിടെ മതപരമായ അഭ്യസനം വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നടപ്പിലായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അതുസംബന്ധമായ ഗുണങ്ങൾ ആളുകൾക്കു ഇതുവരെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇടവന്നിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരമുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണയ്ക്കു കാരണമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതു് വാസ്തവത്തിൽ അനേഷണബുദ്ധി കുട്ടികളിൽ ജനിപ്പിയ്ക്കുവാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നാണ് മതപഠനം ഉപകരിയ്ക്കുന്നത്. ബുദ്ധിയ്ക്കും മനസ്സിനും വികാസം വരുത്തുവാൻ മതപഠനം ആവശ്യമാണ്. ഇത് ഞാൻ വിശ്വസിയ്ക്കുന്നതായ ഒരു മതപ്രമാണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വച്ചുകൊണ്ടാണ് പറയുന്നത്. ഏതു മതം അഭ്യസിയ്ക്കുമ്പോഴും അവനവന്റെ മത തത്വമനുസരിച്ച് കേൾക്കാവുന്ന വിഷയങ്ങളെ മാത്രം അവനവൻ ശ്രദ്ധിയ്ക്കുയാണ് വേണ്ടത്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ—എല്ലാ മതക്കാർക്കും അതു സമ്മതമായിരിയ്ക്കുമോ?

മിസ്റ്റർ കെ. മുഹമ്മദ് സീതി.—സകല മതങ്ങളിലും ഉള്ള അടിസ്ഥാന പ്രമാണം ഒരിയ്ക്കലും മനുഷ്യരുടെ അന്വേഷണബുദ്ധിയെ തടയുന്നില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതു അവർ അഭ്യസിയ്ക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവക്കു കാലാന്തരത്തിൽ ദോഷവശങ്ങളായി തീരുമെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്ന ഭാഗങ്ങളെ പറഞ്ഞു ചിന്തിയ്ക്കാതെ അവരവരുടെ മതത്തെ സംരക്ഷിയ്ക്കുവാനാണ് നോക്കേണ്ടത്. അല്ലാതെ തന്റെ മതത്തിനെതിരായുള്ള ദോഷവശങ്ങളെ അഭ്യസിച്ചു അവനവന്റെ മതത്തെ ദൃഷിപ്പിയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരു മതവിഷയം പഠിയ്ക്കുന്നതു കൊണ്ടു് ഒരുത്തന്റെയും സ്വന്ത മതം ദൃഷിയ്ക്കുവാനും അവകാശമില്ല. ഇതുവരെ അങ്ങനെ ഒരു മതം ദൃഷിച്ചതായി കേട്ടിട്ടുമില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—അങ്ങനെയുള്ള ഒരെണ്ണമെങ്കിലും പറയാമോ?

മിസ്റ്റർ കെ. മുഹമ്മദ് സീതി.—ഈ കഴിഞ്ഞ മഹായുദ്ധം തന്നെ ഉണ്ടായതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു നോക്കിയാൽ അതു നാസ്തികന്മാർ മാത്രമായിട്ടു് ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു യുദ്ധമാണെന്നു കാണാം. അങ്ങനെ നാസ്തികന്മാർ തുടങ്ങിയ ആ യുദ്ധത്തെ തടയുവാൻ മതനിഷ്ഠയുള്ളവർ ശ്രമിയ്ക്കുയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. പാപജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു് യാതൊരു ചിന്തയുമില്ലാതെ ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുന്നിടത്തോളം കാലം സുഖജീവിതം ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി നാസ്തികൃത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരായ നാസ്തികന്മാർ തന്നെയാണ് ഇക്കഴിഞ്ഞ മഹായുദ്ധം ഉണ്ടാക്കിയതു്. അതുപോലെതന്നെ ഇന്നു ജയിൽവാസമനുഭവിയ്ക്കുന്നവരിൽ പലരും അസ്തികന്മാരായിട്ടുള്ളവരും ഉണ്ടു്. ആസ്തികന്മാരായാലും നാസ്തികന്മാരായാലും അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാംതന്നെ ഒരു മതബോധത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ളവ മാത്രമാണ്. നാസ്തികന്മാക്ക് നാസ്തികമെന്നുള്ളതു് അവരുടെ മതമാണ്. അങ്ങനെ ദൈവമുണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നവർ അവരവരുടെ മതനിഷ്ഠയനുസരിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുവരുകയാണ ചെയ്യുന്നതു്. വാസ്തവത്തിൽ മതത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരേക്കാൾ മതത്തിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വിശ്വാസമില്ലാത്തവരിൽ കൂടുതൽ സൽഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അതുകൊണ്ട് ആരും സ്വന്തമത വിശ്വാസത്തിനു് എതിരായി കാലാന്തരത്തിൽ ആപല്ക്കരമായേക്കാവുന്ന ആചാരങ്ങളെ പഠിയ്ക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. മതത്തിന്റെ മൂലപ്രമാണങ്ങളായ പൊതുപ്രമാണങ്ങളും സന്മാർഗ്ഗപ്രമാണങ്ങളും മാത്രം എല്ലാ മതക്കാർക്കും അഭ്യസിയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അതു വരുത്തുവാനുള്ള വല്ല മാർഗ്ഗവും ഉണ്ടാക്കിയാൽ ഈ പ്രമേയം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതുകൊണ്ടു് യാതൊരു തരക്കേടും വരുവാനില്ല.

മിസ്റ്റർ ഐ. എൻ. മേനോൻ.—ഇതു് നിർബ്ബന്ധിതമാക്കണമെന്നാണല്ലൊ മെമ്പർ പറഞ്ഞതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. മുഹമ്മദ് സീതി.—അതേ; ഇങ്ങിനെയുള്ള പൊതുപ്രമാണങ്ങളെ മാത്രം നിർബ്ബന്ധിതമാക്കണമെന്നാണ് പറഞ്ഞതു്.

മിസ്റ്റർ എം. കെ. രാമൻ.—ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുന്നു; ഒന്നാമതായി "മതം പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിപ്പിയ്ക്കൂ" എന്നുള്ളതുതന്നെ ഏറ്റവും പ്രായോഗികമല്ലാത്തതാണെന്നാണ് എനിയ്ക്ക് പറയാനുള്ളതു്. മതം പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിപ്പിയ്ക്കണമെങ്കിൽ ഏതു മതമാണു പഠിപ്പിയ്ക്കേണ്ടതെന്നൊരു ചോദ്യം വരും. ചിലർക്കു് ബൈബിൾ കേൾക്കുവാൻ പാടില്ല. മറ്റു ചിലർക്കു ഹിന്ദുക്കളുടെ ശ്രുതികളും സ്മൃതികളും കേൾക്കുവാൻപാടില്ല. ഇതുപോലെതന്നെ എന്റെ മതം പഠിയ്ക്കുന്നതു വാദപ്രതിവാദങ്ങളേയുണ്ടാക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല പോകുമെന്നാണ്. മറ്റൊരാളിന്റെ മതം അതുപോലെതന്നെ തള്ളിപ്പൊളിയ്ക്കണമെന്നാണ്. ഇങ്ങിനെ പലവിധത്തിലിരിയ്ക്കുന്ന മത വിഷയം പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിപ്പിയ്ക്കുകയെന്നുള്ളതു് ഒരിയ്ക്കലും സാദ്ധ്യമല്ല. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ എല്ലാ മതങ്ങളും പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിപ്പിയ്ക്കണമെന്നുവരുന്നു. ഒരു മതം മാത്രം പഠിപ്പിച്ചാൽ മറ്റു മതക്കാർക്ക് അതു പഠിയ്ക്കുവാൻ മനസ്സുണ്ടാകയുമില്ല. അതുകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും ശ്രേയസ്സായ ഒരു മതം പഠിപ്പിയ്ക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കയില്ല. അതു മാത്രമല്ല, അങ്ങിനെ ഒരു മതം ഇപ്പോൾ ഇല്ല. ഉണ്ടാക്കി പഠിപ്പിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു് പല വീഴ്ചകളും കുഴപ്പങ്ങളും ഉണ്ടാകയും ചെയ്യും.

പിന്നെ ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രമേയത്തിന്റെ ആവശ്യംതന്നെ ഉണ്ടോ എന്നാണു നോക്കേണ്ടതു്. സന്മാർഗ്ഗികമായ തത്വങ്ങൾ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതു് ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതു് ഇപ്പോൾ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. കുട്ടികൾക്കു പഠിയ്ക്കുവാൻവേണ്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളിലെ പാഠങ്ങൾതന്നെ സന്മാർഗ്ഗത്തിന്റെ സാരാംശങ്ങളുള്ളവയാണ്. അതനുസരിച്ചു് അവരെ ഇപ്പോൾ ഈ വക പാഠങ്ങൾ അഭ്യസിപ്പിച്ചു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയിരിയ്ക്കെ അതിലേയ്ക്കുവേണ്ടി അവർക്കു ഒരു പുതിയ പഠനം കൂടി ഏർപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അങ്ങിനെ പഠിപ്പിയ്ക്കയാണെങ്കിൽ പലർക്കും അവരുടെ മതവിശ്വാസങ്ങൾക്കു വിപരീതമായിട്ടു നിർബ്ബന്ധിതമാകുന്ന മറ്റൊരു മതം കൂടി പഠിയ്ക്കേണ്ടി വരും. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ പിന്നെ അനവധി കുഴപ്പം നിത്യേനയായിട്ടും ആക്കും ഒരു വിധത്തിലും തടുക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കാത്ത സ്ഥിതിയിൽ വന്നെത്തുകയും ചെയ്യും. ഹിന്ദുക്കൾ ഞങ്ങളുടെ മതമാണു നല്ലതെന്നും ക്രസ്ത്യാനികൾ ഞങ്ങളുടെ മതമാണു നല്ലതെന്നും മഹമ്മദീയർ ഞങ്ങളുടെ മതമാണു ശരിയായിട്ടുള്ളതെന്നും തമ്മിൽ തമ്മിൽ വഴക്കിലേർപ്പെടുവാൻ ഇടവരും. പിന്നെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പോലീസ്സുകാർ അനവധി വേണ്ടിവരും.

ഒരു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഒരു അദ്ധ്യാപികകുട്ടികളോടു് അജ്ഞാനമെന്നുള്ള വാക്കിനു് അർത്ഥം പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. അതായതു് ക്രസ്ത്യാനികളെഴികെ ബാക്കിയുള്ള വരെല്ലാം വിശ്വസിയ്ക്കുന്നതായ ഒരു മതമാണെന്നാണു പറഞ്ഞതു്. ഈ കൂട്ടത്തിലാകും പള്ളിക്കൂട്ടത്തിൽ മതം പഠിപ്പിച്ചാൽ. എന്റെ മതം പഠിച്ചാൽ എനിയ്ക്കു് അതു് ശരിയാണെങ്കിലും മറ്റുള്ളവർക്കു് അതു് അബദ്ധമാണു്. അങ്ങിനെയാണു് ഈ ഒരുവിഷയം ഒരു പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ വരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടു്.

ഇതിൽഎനിയ്ക്കു പ്രധാനമായി പറയാനുള്ളതു് ഈ പ്രമേയം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതുതന്നെ അനാവശ്യമാണെന്നാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഇതിനെപ്പറ്റി വലിയ ഒരു പ്രസംഗമൊന്നും ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യംതന്നെയില്ല. ചിലപ്പോൾ ഇതു അപഹാസ്യരൂപംകൂടിയാണെന്നു എനിയ്ക്കു പറയാനുള്ളൂ.

Mr. George Chakyamuri.—May I know from the Honourable Mover what kind of religion she wants to be taught in schools, whether it is universal religion or any other religion?

Mrs. Swaris.—I never said that it is universal religion.

Mr. K. G. Nayar.—After hearing the Honourable Member for Ezhuvas I wish to say a few words on this occasion supporting this resolution. The superficial side of things has been touched upon to define religion by my Honourable friend Mr. Raman. Religion is not what one man wants to do in front of a Mosque by beating his drum and what the other man wants to prevent the drum being beaten. I don't think the Honourable mover of this resolution ever thought or any other Honourable member supporting this resolution ever dreamt that this is the sort of religion that has to be taught in schools of the State. I would honestly confess that the Honourable Members who opposed this resolution seem to think only of that aspect of it where there is common discord between the parties belonging to various religions.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. Ayyappan.—Never never.

Mr. K. G. Nayar.—I can certainly say that the Honourable Member for Ezhuvas, Mr. K. Ayyappan, seems to think that Hindu religion, if taught in schools, will only widen the gulf that now exists among the various classes of Hindus. I can certainly suggest that that is not the sort of, religion which the Honourable mover or any other Hon'ble Member who supported this resolution ever thought to be taught in the State. Of course, it may be that there are practical difficulties in the matter of the actual programme of education to be gone through in that matter. Nobody can gainsay that. But it is now commonly felt that we are drifting to such an age of materialism that we seem to forget totally the religious side of things. It may be that in future, when all of us drift into atheism and the world is full of atheists, as the Honourable Member Mr. Ayyappan seems to think will come to pass are long, perhaps, then we may say there is absolutely no necessity for the moral and religious side of instruction in schools. But I would now say that inasmuch as the young boys in their impressionable age, when they pass through their schools, happen to be in a period considered to be the best and most important to impart moral and religious instruction to them, that opportunity should not be missed in the case of the boys and girls who attend the schools of the State. Because, however much we may say that the parent at home will be able to develop or mould the character of the young boy or the young girl, still the school is the best place where religious and moral instruction can be imparted and I am really glad that the Honourable Member for Education has appreciated the utility and the necessity for the same, although he thinks that there are practical difficulties that stand in the way of the Government. It is true that there may be some difficulties, but it is just to impress upon the Government the necessity for the education of the moral and religious side of things apart from the materialistic side to which we are unconciously drifting that. I would commend this resolution for the acceptance of this House.

Mr. Joseph Pettah.—Sir, on a point of information. I would like to know from the Lady Member what exactly is the kind of religion, is it universal or is it particular religion, that she wants to be taught in our schools.

Mrs. Swaris.—I never said universal religion, but only the fundamental principles of every religion. I distinctly said fundamental principles, There is the difficulty here. Many people do not know their own religion and therefore they cannot understand, when I say the fundamental principles of religion. I mean truthfulness, honesty, charity, purity, etc. I read these from the paper. These things can be taught to our

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

children. I want religious instruction to be given in the Primary and Lower Secondary departments. So also moral instruction.

President.—On a point of order. You just reply to the question.

Mr. Joseph Pettah.—That information is not clear from what the Hon'ble Mover said. The Hon'ble Mover said that she does not want universal religion to be taught. At the same time she wants the fundamental principles of all religions to be taught.

President.—I understood that she wants certain principles which are fundamental to all religions.

Mrs. Swaris.—Time is very limited and I am not very well to-day. There is a book on moral Science, which I think no member here or anybody in Cochin State has seen. This was written to supply the want of moral education in the whole of India and approved by very eminent men. A handbook of moral education and formation of character, for use in schools, home and college. This can be used only in the College classes and High Schools. There are very many chapters here that are not objectionable to any religion. I shall read it if you want.

THE MORAL EDUCATION PROBLEM IN MODERN SCHOOLS.

"The Madras Education Review of October 1915, contains an article on the question of moral education in schools and opens with the following words.

"The question of improving the morals of our boys is one that is engaging the attention of all interested in the welfare of humanity. The Moral Educational League of London has been grappling with the problem manfully. Moral instruction has been introduced in various institutions. Several private bodies have been called into existence to solve this all important problem of ours. With all the well-meaning efforts in this direction one cannot fail to notice the cry that the morals of man are not at all improving. How many elderly men sigh and say that they see no re-generation. But on the contrary marked degeneration. How many parents complain of their children's conduct. How many inweigh against the methods of teaching. How many sincerely struggling souls fail and say "I know the right and love it too; I hate the wrong yet wrong pursues". That is what is going on now. I went to 2 or 3 High schools, girls' school as well as boys' school and what the Headmasters told me was that this is very absolutely necessary, but the thing is the want of text books. In 1924 (I don't think that it was during the time of the present Director of Public Instruction) this was the order in the Code. "Teachers by precept and example should do their utmost to lead their pupils to be clean and neat in their person and habit, respectful, orderly and quiet in behaviour, honest and truthful and good and loyal citizens in all circumstances. The formation of Boy Scout and Girl Guide Association should be encouraged. Provision shall be made for impartially moral instruction in schools, attendance being optional". And then a correction slip was also issued.

The House rose for lunch at 2 P. M. and met again at 3 P. M. with the Deputy President in the Chair.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mrs. Swaris.—Sir, unfortunately I am not a lawyer although my Mathematics teacher one day predicted that I would be a lawyer. I have not become one. My teacher's prophecy would soon be fulfilled practising in this House. I am not quite fit as a lawyer, and so I did not note down points.

The Hon'ble Member for Education in his very long and interesting speech about moral education advanced certain arguments. I think he finds the utility, but only the practicability he could not conceive. But I think "where there is will there is a way". If he likes we can experiment it in the schools. I consulted several Headmasters and Headmistresses on the question of moral and religious education. The difficulty they experienced was this. They cannot get proper text books. At the same time they said they cannot secure proper discipline on account of the want of moral and religious instruction. However, I would like to suggest this book on moral science written in 1917 and approved by the Indian Government as suitable for High Schools and Colleges and may be introduced in the higher classes, *i. e.*, from the High School onwards. I mean to say the fundamental principles of all our religions are the same. If you go to the bottom of all religions you will find that the fundamental principles are the same and I do not see why we should not try this experiment. It is because it is made optional that the pupils and the teachers concerned do not care and do not take interest. If it is made compulsory, I think it can be made feasible in my humble opinion with my experience of so many years in the Education Department. Although there are very many difficulties, I think they can be surmounted, if there is a will to overcome them. 'Where there is a will there is a way.' I trust that the Director of Public Instruction will try this and if he does not succeed let him try again. I believe this is the second time that we consider about this. "If at first you don't succeed, try, try, try again". In this all important subject, if the Director will only assure me that he will find it feasible to introduce, I think I shall withdraw it for the present. I have nothing more to say.

The resolution put to votes and negatived.

Mrs. Swaris.—Will the Government be pleased to note that I represent more than half the population of the Cochin State?

Mr. K. Ayyappan.—A poll, Sir.

The House divided.—Ayes 9 and Noes 17.

Ayes.

1	Mr. C. Barton Wright	6	Mr. P. Kumaran Ezhuthassan
2	,, A. Eachara Menon	7	,, K. Mohamed Seethi
3	,, K. G. Nayar	8	Dr. K. Sankara Menon
4	,, E. Ikkanda Wariar	6	Mrs. Swaris
5	,, C. Ittiravi Nambudiri		

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Noes.

1	Mr. K. Ayyappan	10	Mr. T. Narayana Menon
2	,, George Chakyamuri	11	,, P. Nilakanta Menon
3	,, Joseph Pettah	12	Dr. D. Raghavendra Rao
4	,, U. Kandar Menon	13	Mr. M. K. Raman
5	,, K. P. Kannan Nayar	14	,, P. Raman Menon
6	,, T. K. Nayar	15	Rama Varmha Tampuran
7	,, K. Krishna Pisharodi	16	Mr. K. P. Vallon
8	,, C. J. Mathew	17	,, P. V. Raphael
9	,, I. N. Menon		

3. House-building Scheme for the Poor.

Mr. K. Ayyappan.—"This Council recommends to the Government to undertake house-building scheme, got prepared by a town-planning expert, to provide neat dwelling houses to the poor, who now live in the shabby insanitary huts in the towns of the State."

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—സർ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള പട്ടണസ്ഥിതികളെപ്പറ്റി ഒരു സർവ്വെ നടത്തിയതായിട്ട് ഇതുവരെ ഒരു കണക്കുള്ളതിലെ സാധുക്കളുടെ രേഖയും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഒരു ശരിയായ കണക്കുവെച്ചുകൊണ്ട്. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല.

ഈ വിഭാഗത്തിനു ഡിഫ്രാർട്ടുമെണ്ടിൽനിന്നു എറണാകുളം പട്ടണത്തിലെ ഒരു ഭാഗത്തിന്റെ ഒരു സാമ്പത്തിക സർവ്വെ നടത്തുവാനായി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ഒരു റിപ്പോർട്ട് കോളേജ് മാഗസിനിൽ പബ്ലിഷ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ചില രേഖകളും സ്വന്തം അനുഭവത്തിൽനിന്നുള്ള സാമാന്യ ജ്ഞാനവുംവെച്ചുകൊണ്ട് നോക്കിയാൽ നമ്മുടെ പട്ടണങ്ങളിൽ സാധുക്കൾ പാർക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളും വീടുകളും എല്ലാം വളരെ വൃത്തികേടായും ആരോഗ്യഹാനികരങ്ങളായും വേണ്ടിടത്തോളം സ്ഥലസൌകര്യമില്ലാത്തവിധത്തിലും ആണ് ഇരിയ്ക്കുന്നതെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. മട്ടാഞ്ചേരി പട്ടണത്തിന്റെ വൃത്തികേടിനെപ്പറ്റി ഒരു വിദേശൻ എഴുതീട്ടുള്ള പുസ്തകത്തിൽ കൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും വൃത്തികെട്ട പട്ടണം വേറെയുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. മട്ടാഞ്ചേരി പട്ടണം വളരെ വൃത്തികെട്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിയ്ക്കുന്ന സാധുക്കളുടെ സ്ഥലങ്ങൾ വളരെ കേമമാണെന്നു ആരും വിചാരിക്കേണ്ടാ. ഈ അനാരോഗ്യകരമായ സ്ഥിതിയിൽ വീടിനു വേണ്ടിടത്തോളം സ്ഥലമില്ലാതെ ഇങ്ങിനെ പാവങ്ങൾ താമസിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് വരുന്ന ദോഷങ്ങൾ അവരെ മാത്രം സംബന്ധിയ്ക്കുന്നതല്ല. പൊതുവെ എല്ലാവരെയും സംബന്ധിയ്ക്കുന്നതാണ്. ഇൻഡ്യയിലുള്ള ശിശു മരണം മറ്റു രാജ്യങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതലാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly